

A fényűzés ellen.

Minő pompa, mily pazarlás,
 Mit naponta lát a szemünk —
 A hölgy-világ ruházatán
 Mennyi hitvány drágaság csüng...
 Egy-egy czifra ruha ára,
 Elég lenne tíz ruhára!

Utezán, korzón, séta-téren,
 Majálison, táncz-estélyen,
 A pompában, fényűzésben
 Versenyzésre kél a szép-nem;
 Egyik dúsabb mint a másik —
 De ez csak a ruhán látszik!

Az ős Róma bukása int!
 A fényűzés rosszra vezet —
 A tékozlás szellemének,
 Ha kísért, se nyujtsunk kezet;
 Hiszen a pénz ügy is kevés —
 S megszerezni vajmi nehéz!

Félre tehát a hóborttal,
 Eszeveszett fényűzéssel!
 A pazar dísz: egyszerűvel
 S jó ízléssel cseréljék fel —
 Az egyszerű öltözékben
 Csak igazán szép a szép-nem!

Jankó.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.

Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

János-utca 8. sz.

➡ Hirdetések igen előnyös áron vétetnek fel. ➡

Az énekes hadnagy.

Az őrváltás megtörtént: A. hadnagy átvette az őrszobát B. főhadnagytól, még egyszer kezet fogtak, jó mulatást kívántak egymásnak, a kölesönös tisztelgést megadatták a két őrség által, s azzal B. elvont, A. pedig ott maradt az őrszobában.

Az őrségi szolgálat bekeidőben a legunalmasabb komédia: az őrparancsnok majd megeszi a fejét unalmában egész delután.

A. hadnagy eleinte a jelentéseket írta meg, aztán a százszor olvasott utasításokat olvasta át százegyedszer, hogy nincs-e bennük valami új, pedig igen jól tudta, hogy nem lesz semmi. Aztán a kemény pamlagra hevert le, majd fölkel, az ablakon nézegetett ki, végre dudolgatni kezdett magában.

A. hadnagy szenvedélyes énekes volt s így nem csoda, ha lassacskán belemelegült a dudolásba s végre szép tenorja betölté egészen a kis őrszobát, mind nagyobb hévvel áradtak a hanghullámok s a fiatal tiszt önfelédten adta át magát a zene bűbájának. nem véve észre, hogy odakünn a poszton álló baka kétségbeesett „k v e r a u s z t” ordít.

Hadnagyunk csak akkor tért magához, midőn az ezredes állott előtte, dühtől kipirulva. A magas „c” torkán akadt az énekes tisztnek.

— Hadnagy úr! — kiáltá az ezredes. — Önnek igen szép hangja lehet, én nem vagyok zeneértő, hogy annyira méltányolhassam, de ön a leghanyagabb tiszt az egész monarchiában. Az őrség fegyverbe lép, amint én, az állomás-parancsnok jövők, ön pedig idebenn, torkaszakadtából ordít.

— Ezredes úr, — hebegé a fiatal tiszt elsápadva, elismerem, hogy hibás voltam...

— Hallgasson ön, midőn parancsnoka beszél! — kiáltott dühvel az ezredes, — ha ön színésznek, komédiásnak készül is, tudnia kell, hogy csak akkor beszéljen, ha önre kerül a sor. Az őrszoba nem korcsma, hogy itt kurjongassunk. Holnap rapportra jelentkezzék.

Az ezredes kardcsörtetve ment el, a szegény hadnagy pedig lefőzve maradt ott.

Elgondolkozott mélyen és most már nem unta magát: sorsa fölött töprengett, látta, hogy e mu-

lasztás előléptetésének útjában áll, s általában egész katonai pályáján sötét pontot fog képezni.

„... Ha komédiásnak készül is...”

Nos és miért ne?

Hangja szebb jövőt ígér neki most már, miután a katonai pályán haladni úgy sem fog.

E kis baleset döntött, az énekes hadnagy egy hét mulva letette tisztí rangját s a kis városban többé hírét se hallották.

*

— Ugyan, kedves Wurmbrand báró, — fordult a király egy vastag tábornokhoz, hadsegédéhez az operaházban, a díszelőadás alkalmával, — kicsoda ez a felséges hangú tenorista, nem tudja ön?

Az érdemjeles tábornok megnézi a színlapot, s aztán újra nézi, zavarba jó, nézi az énekest látesővén s aztán még nagyobb zavarba jó.

— Felsőg, valóban nem tudom, higyjek-e szemimnek, de mintha régen láttam volna, egyszer ezredes koromban hallottam talán...

— Menjen, kérem, adja tudtára az énekesnek, hogy meg vagyok vele elégedve, mert valóban ritka szép hangú művész.

A vastag tábornok kászolódik s neki indul, lejut a színpadra s egy percz mulva a felvonás közben szemközt áll az egykori ezredes és az egykori hadnagy.

A magas rangú katonatiszt ép úgy hebeg most, mint a szegény hadnagy hebegett az őrszobában, míg végre kinyögi a király legmagasb elismerését:

A fiatal énekes pedig csak nézi a zavarban levő tábornokot s midőn az elvégzé mondókáját, katonásan szalutálva szól.

— Tábornok úr, ön tanított meg rá, hogy csak akkor beszéljek, ha rám kerül a sor. Ön elvégezte, most mondok én — forró köszönetet önnek, hogy hat év előtt úgy összeszidott az őrszobában, mert ön tett engem világhírű művészsze, kien az uralkodó szeme is megakad. Engedje, hogy megöleljem önt, jóltevőmet!

Freibéligos.

HIVATALOS HANG.

Hm! hát megállhatja az ember, hogy ne szóljon? Olyan nincs a törvényházban! Rég óta hallgatók, de most már tiz krigli sörrel sem fujthatom el azt a kriminális haragot, a mely fölkaparta benem az epét söprüstől — ezakumpakk! Nyavalyás író-masínát hoznak Pécsre, — hát nem disznó egy disznóság ez a disznó-állapot?! Óh! hogy a . . . . . majd mit mondok.

Hát most már szeretném tudni, mi a ménydörgös ménykőnek kő az a kutya masina? Hát nem hoznak be minden korelát, fészkes fity-fenét? Dehogya sem! Ippen is! . . . Ebadta! . . .

Szentuccese megérem, maholnap — i k t a t ó t nevez ki a miniszterium v a s b ó l!

De iszen akkor találjanak ki egy olyan fránya-masínát is, a melyik az én — és az én személyem körüli Korrogi Eliás tisztességes eltartásáról atyailag gondoskodik, — e l s e j é n f i z e t. Különbén kénytelen leszek én egy masínát föltalálni, de oztán h ü v ö s r e ne rakjanak érte.

Ahun van ni! . . . kopog már meg valamelyes cigarettáért firkáló gyöngye fiskális-palánta.

Ne te ne! . . . Bujj be! . . .

Hja persze, hogy is nem, dehogya se, hajje! Három fertájkor tecczet gyünni. Örvendek! . . . csakhogya ne gonduja ám, hogy én m a s i n a vagyok. A masina ott van a Weidlingernél, menjen oda iktatni.

Szervusz öcесе! . . . majd délután; most elébb eszünk, mert hát csak az a mienk . . . tudja már.

No hát mégegyszer — szervusz!

Uj vásárlási mód.

Buczkó: (Gergőhöz, ki a szombati hetivásáron egy pár uj csizmát lopott) — No Tekergő Gergő, merre az ut?

Gergő: Hát kérem erre is, arra is.

Buczkó: Lám, lám, új csizma.

Gergő: Igen is, új csizma.

Buczkó: Hol vetted?

Gergő: A piacon.

Buczkó: Hát aztán mennyibe került.

Gergő: Mennyibe? . . . Már hogy mi volt az ára? . . . Ejnye, ejnye biz én azt elfelejtettem megkérdezni.

Szolgabirói benbenschok.

— Amice! készítsen egy idézést.

— Kinek részére, kérem?

— A Veréb Jankónak!

— Mikorra kérem s mi iránt?

— Szerdára, kihallgatásra.

— De kérem nem tartozik mi hozzánk.

— Ejh mit, az tartozik ide a mit én akarok. Ich musz den lumpen Skribler zeigen . . . De magának igaza lehet, hagyja abba . . .

És hozzám fordul: Es wird Bruderl gscheiter sein, ich zeig ihm an den Jeki!

*

Szervusz! Grüz dich Gott! Jó, hogy jössz. Képzeld tegnap átküldök két gazembert azzal a czédulával: „Kéretem a mellékelt két bitangot bezáratni.“ Visszaküldik, nem fogadják el, azt izenik, tudassam az elzárás okát. Van eszemben, das kent mir noch einfallen, hogy az ilyen gazemberekről még protokolumot is vétessek fel. Alles Bürokrat, lauter Schreiberei. Hazaeresztettem őket. És hozzám fordul: den Fall musz ich ihm anzeigen.

*

— Biró gazda, maga ellen panasz van.

— Miért, instálom alássan?

— A községben ujra tűz volt, ez a maga hibája.

— Már miért teins főbiró uram?

— Nem volt elég víz —

— A már igaz.

— No lássa. Másszor a tűz előtt három nappal előbb doboltassa ki a községben, hogy a kádakat jó előre töltsék meg. Érti, most elmehet kend, Isten áldja. Hát mit várakozik még, nem látja mennyi a dolgom. Előre!

És hozzám fordul. Nicht zum aushalten mit die dummen Leuten. Ihm ist oben Leicht, da sollte er einmal kommen, hab ich ihm geschrieben. Hab ich nicht recht ghabt?

*

— Kérem nagyságos főbiró úr, a Khonné nem akarja elfogadni az uj ruháját.

— Khonné, miért nem fogadja el a ruhát. Megrendelte?

— Megrendeltem, de — szük.

— Igen szük, mert nem látja főbiró úr, azóta —

— Maga szabó, magának előre kellett azt tudnia.

— Nem vagyok a férje . . .

— De szakértő. Bővebbre kellett volna csinálni. Etwas breiter.

— Aztán a tunika is szük.

— Hallja, a tunika is szük, de igaz, ahhoz semmi közöm, warum tragens am Dorf eine tunik. Kimondom az itéletet: a ruhatestet tartozik a szabó visszavenni, de a szoknyát meg Khonné tartozik elvállalni. Indokok: a test leendő kövéredését előreláthatta a szabó, de a tunika viselése nem illeti meg Khonné.

És hozzám fordul: ist das nicht fein? . . . jetzt sollen sie zanken. Das musz ich ihm erzählen.

*

Nem hagynak békét. Ich werd von allen Orten szekirt. Maholnap oldalba rugom a megyét . . .

És hozzám fordul: glaubst es nicht? Ein Brief an Jeki, und ich bin oben. Mein Freund Jeki ruft mich schon lang. Zsíráljak is szekiroztassam is magam, geht nicht, nem igaz Bruderl?

Penna.

Buczko Bernát

rönddörmögései.

Húúú! azt a... Csak nincs békesség, csak mindéig gyün elő valami újjas ebbe a szab. kir. városba, a mi neköm búbánatot okoz. Itt egy kis betörés, ott egy kis meggyilkolás, eczező vereködés, máskó dunaméta robbanás, a ki-tül belehal az embör, eczező ez, eczező az, oszt nincs se vége, se hossza! A högyibe gyün mögin az a sok-sok nyavajás rönzület, hogy az embör ki söm ösméri az állapottyát, hogy hutyummiképen is cselekdjék. Oszt mind ebbe jaz iszontató na' melegbe!

De emmég mind sömmi ahhol képes, akit az a kódis újság lámentál, hohhat nincs vagyom mög életbiztosság, osztángoszténg neköm mászik, hogy mér nem vigyázok jobban. Húúú! azt a... hogy nyomorintanék beléd ebbe a melegbe eppár illatos túru gombócot, akit a Dani komám nevirü neveztek el, oszt szagosonná mög tülle, adta nyavajás staniczli úság! Hát nöm ölég, ha a magam életire vigyázok, még a czibilségöt is dajkájjam? Hát ha annyira féti azt a czibil élettyit, hát ott van az biztosító hivatal, ha tud óvasni, oszt biztosítsa magát, akkó nöm lészön baj. De engöm ne szekérozson ebbe a melegbe, mer isten úcsesa bekéséröm, oszt akkó maj biztosítva lészön, ha csak a patkányok fő nem frustukolik. Engöm tud simfönyi, halom a tisztöletbeli alkapitány Géza ifiurat meg mögdicséri az a másik úság. Lám annak mán jobb a gusztussa! Halom azt mögintem nem szeretöm, hogy csak a főröndöröket tudik mögdicsérni, oszt minket szögényöket pediglen kihagynak, peig mikó a Géza ifiur a jelöntésit irta én is ott vótam a szobába.

A kapitány úr is nem tom há gyün a sok rönzülettyivel a nyakamra ebbe a melegbe. Az embör mutassa neki a kis ujját, há mingyá köne neki az egész borgyú. Má nem ölég, hogy a köztisztaságot a nyakamba sózta, most má a kutya stájerral czihellödzik. Hogy én számlájam össze, kinek hány kuttyája van és hogy mijjen az a kuvasz! Istenöm, hát nincs neköm ölég gondom mög bajjom, még azt is tuggyam kivürü hogy kinek mekkora a családgyya, oszt füzet-é róla adót? Hát iszen ússem fér el a tíz ujjamon az a sok kutya-tulajdonos, hát minek veszögygyünk vele! Halom nem löhet vele okossan beszényi, aszondi, hogy nem is fejbü akari ü összeszámlányi a pécsi eb-standot, halom mönynyek házru-házra, oszt tarcsak népszámlálást a kutyaákrü ebbe a melegbe.

Húúú! azt a... má mire való ez a sok komégyia? Minha nem löhetne úgy taláalomra is kítótenyi azt a lisztát, hogy

ez mög ez az úr . . . 1 vadász-kutya,
az ó-patyikárus úr . . . 1 nájfulladás kutya,
ez mög ez a mészáros . . . 3 kutya,

summa summárom összesen ennyi kutya. Na!

Halom ez a marha kutya-munka nem is ölég, még egy regruta hajdut is a kezem alá attak, hogy én lögyek nekije az instrukeziós oficérja, ebbe a melegbe. Húúú! azt a...! most én az ijjen buta czibilbe tötsek rönörü talentát, a ki még azt sem tuggyá, meere van a „Makhetes“. Osztán csak ujjan hirtelen szöke haja ne vóna, hiszen az úgy fénylik a napon, hogy ceszalaszt vele mindön csirkefogót eczezaka. Elöször is mögtané-tottam a rönörü illetudásra, hogy példánakokánér, ha valahun vereködést lát, akkó szépön kerüje ki üket, de bele ne avatkozzék a más dógába, mer az nem illik, oszt a városi főuraknak, mög a feleségüknek szalutájon, ha láti üket, hogy azok látik üt, máskó nem muszáj, halom a kapitány úrnak mindig dukál, még ha nincs is a szobájába még akkó is.

Hát te nem tuczez szalutányi, te kommencziós stamgaszja a városnak? Há? Úgy leütöm a fejedrü azt a napszüröt, hogy fél óráig ringliszilbe jár a kobakod a nyakad körül, oszt várhaczez míg mögáll. Álomárs be a városházára! Adok dógot is: eemeséhetöd ennek a regruta rönörnek, hogy miképen kó kiszagúni a tolvajt. Te jó tudod ezöket, úgy is rönör lösz belülled is. Na csak befelé, ne alkugygy ebbe a melegbe, odaben hüvös van — lotty a dutyiba!

Válasz egy poétának.

Már biz' én nem hiszek a versének, hallja!
Köteménynek mindig képzelet az allja...
Lant helyett szívetöl kérjen szókat kölcsön,
És ha, már *költ* reám, ne — *verseket költsön!*

Limburgina.

KAKUTYI — MAKUTYI

jó szomszédok.

Kakutyi. Szomszid tudja-e moaga mi oaz éerdegnek ígetnek az uorak éeczoka miécsöt?

Makutyi. Ha moaga tudja, hoát moandjon meg szoamszid.

Kakutyi. Hát csoak azért, hogy loássa na k o a l u n n i!

Ezóp röppentyűi.

— Minden embernek *vannak gyöngéi*; de legnagyobb gyöngéje van annak, a ki azt hiszi, hogy *ninose-nek gyöngéi*.

— A ki *elaltatja* lelkiismeretét, az keserü valóra *ébred*.

— Bármennyi pénzünk van, csak addig tart, míg az *utolsó garast* kiadjuk.

— Sok embernek érdemül róják fel, hogy *felcséjét szereti*; pedig ez csak a feleség érdeme, mert *szeretetre-méltósága* elől nem lehet a férjnek kitérni.

— A gyöngék *zokogása részvétre*, a bukott nagyságok *siránkozása sajnálatra* ébreszti szívünket.

Nőneveldei vizsga-szemelvények.

— *Elleste Scorpio.* —

— Irma kisasszony! Mondjon kegyed valamit a szeplőtlen fogantatásról.

— Kisasszony, meg tudná-e mondani ki a Petőfi Sándor?

— Petőfi Sándor híres szobor hazánk fővárosának pesti Dunapartján.

— Melyek ez országban a mezőgazdasági termények?

— Buza, zab, kender, len, hüvelyes vetemények, rizs —

— Jól van, és mire használjuk a rizst?

— Pudernek.

— Mondjon kisasszony nekünk egy kiváló történeti alakot.

— Mohamed.

— Hogyan? mit tudna róla nekünk mondani.

— Ő reformálta a törökök hitét, megtiltván a négy nőn felüli többnejűséget.

— Meg tudná-e Irénke mondani: milyen bíróságaink vannak?

Járásbíróság, törvényszék, királyi tábla, hétszemélyes tábla és válóperekben a szentszék.

— Nellike, mi a nő legszentebb hivatása?

— A nő legszentebb hivatása anyává lenni.

— Ki volt Ábrahám?

— Egy vén zsidó, Jákobnak atyja, kinek hét fia volt, a legifjabb Benjamin.

— Milyen újabb királyságokat ismerünk?

— Szerbia, Románia —

— És — és?

— Mesopotámia.

— No talán jobban el tudna mondani néhány mostani királyt?

— Belgiában Lipót, — Ottó Görögország királya, Milán Szerbia királya és Liszt a zongora-király.

— Rózsika mondjon nekünk néhány ritka erényt:

— Szívjóság, szelidség, szüzesség, állhatatosság, türelem.

— Ha száz tojás két forint, hogy vesz még hozzá egyet?

— Ingyen.

— Hogyan, vigyázzon, ha száz tojás két forint —

— Akkor azt az egyet ráadásul kapom.

— Nevezzen meg egy bolygót?

— Ahasver.

— Ki volt Stuart Mária?

— Schiller egyik drámájának hősnője. Én láttam a nemzeti színházban.

Czigória.

Lumpáczi. Kedves Lajos lelkem, nem beszélhetnék magával úgy négy szem között — egy szót.

Lajos. Miért ne kérem: „Fizetek!”... ez éppen — egy szó.

Házi tíz-parancsolat.

1-ször :

Én vagyok a te színed előtt e háznak ezidőszerinti gazdája s így kikérem, hogy helyettem bárki mást annak tarts; faragott képeket se magadnak se másnak ne csinálj, mert ahhoz nem értesz.

2-szor :

A gazda nevét hiába ne káromold, hanem várd be, míg megérdemli.

3-szor :

Tudd meg, hogy e házban ma névünnepe szenteltetik s azért úgy egyél és igyál, hogy soká megemlékezhesél róla.

4-szer :

Apád- és anyád emlékét tiszteld, mert nagyon hosszú életet kell élned e földön, hogy oly jóra való ember lehessen belőled mint azok voltak.

5-ször :

Ne öl! mert a ház asszonya már leöletett mindent a mi leölhető.

6-szor :

Ne inceskedjél úgy, hogy mások is meglássák.

7-szer :

Ne lopj! mert biztosítlak, hogy rajt csipünk.

8-szor :

Hamis tanuságot ne szólj felebarátod ellen, ha egy kártyát le is dobott az asztal alá, mert az ügyetlenségéből történik.

9-szer :

Felebarátod feleségét ne kivánd, mert az ura még igen jó karban van.

10-szer :

Se kutyáját, se macskáját, se galambját, se csibéjét, se malaczcát, se libáját, se egyéb nemű jószágát.

Ammen.

A polgári leány-iskolában.

— Zárszó. —

Hölgyeim, melegen ajánlom önöknek, hogy a bedlő szünidők alatt reggel és este szórakoztató olvasmánygyal foglalkozzanak. Meg is jelöltem önöknek, hogy miféle olvasmány felel meg ama műveltségi foknak, melyet itt az intézetben szereztek. Ma még csak hygiénikus-lélektani-relatív szempontból azt akarom tanácsolni, hogy olvasmányukat oly módon osszák be, miszerint az önöknek ajánlott művek könnyebb részeit, mint a milyen pl. Buda halála, a Toldy-trilógia, Shakespeare drámai munkái, Schiller és Lessing költeményei, csak az esti órákban olvassák; a hosszabb gondolkodást igénylő műveket ellenben, mint a milyen pl. Göthe Faustjának 2-ik része, a Karthausi, Kant bölcsészeti munkája, Madách Ember tragédiája, kizárólagosan a reggeli órák és nagyobb gondolatok megértésére leginkább megfelelő reggeli órákat tartásuk fenn. Most pedig hölgyeim elmehetnek, jó mulatságot kívánok önöknek; de azok, kik a vakációban hosszú szoknyát akarnak viselni, még néhány perczig maradjanak a tanteremben, miután még az illető hölgyek öltözéke felül kell egyetmást megbeszélni.

Államvizsgálaton.

Tanár: Mi a család?

Jelölt: Csalás az, ha tekintetes ur engem megbuktat.

Tanár: Hogyan?

Jelölt: Mert a büntető törvény szerint csalást követ el, ki másnak a tudatlanságát felhasználja, hogy őt megkárosítsa.

Monőja csak hangosabban.

Tanár: (tanítványához) Mondja meg nekem, miképen kell egy háromszög területét kiszámítani?

Tanuló: (majában) Nagy számár az én tanárom, hogy tölem üzent kérdez.

Tanár: Mondja csak hangosabban, talán mégis eltalálta.

Lefőzte a Poldi.

A szappantos Poldi, a ki különben a kis és nagy heti vásárokat s vasárnapokat kivéve rongy-szedéssel is foglalkozik, a Makár-utczában járt a minap.

— Hé, Poldi, gyűjtek csak be!

— Nu, mi van eladó?

— Két hónapos nátha.

— Itt van, thessik khét krojczár foglaltó! tartson meg a gyűvü esztendőig — a kkor majd elgyűvük irthe.

Ez se rossz.

A „Kegyelet“ **temetkezési** intézet, mint az üzletében látható tábla mutatja, **életbiztosítási** ügynökséggel is foglalkozik.

Trieszti általános biztosító társaság (Assicurazioni Generali) Lapunk hirdetményi rovatában közöljük ezen 1831-ben alapított, nemcsak legrégebb, hanem egyszersmind a legnagyobb biztosító intézetekhez tartozó társaság 1884. évi, immár 53 évi zárszámadását és mérlegét. Az öszdíj- és illeték-bevétel a most lefolyt évben, az összes biztosítási ágakban, kitett 13.758.097 frt 20 kr., a tőkék kamata fejében pedig bevételeztetett 1.200.518 frt 63 kr. Az 1884-ik évben 42.543 káresetben kifizetett kárösszeg 8.637.596 frt 13 kr., s így a Generali alapítása 558.581 káresetben, 178.423.338 frt 51 krnyi kártérítést adott. Az 1.644.965 frt 25 krrel kimutatott bő nyereségből első sorban is az ez irányban, igen óvatos társasági alapszabályok inté kedéseinek megfelelőleg, a 316.296 frt 8 krnyi értékpapírnyereség az árfolyam hullámzások fedezetére alakított tartalékhoz csatoltattott, mely ennek tolytán 845.574 frt 93 krrel emelkedett; továbbá 300.000 frt az ingatlan tartalékhoz iratott, mely ez által 707.145 frt 63 krrel gyarapodott. Habár a jégbiztosítási ág csak 154.244 frt 38 krnyi nyereséget mátatott fel, mégis kerek összegben 200.000 frt fordítattott jégbiztosítási tartalék alakítására, melynek ez a rendeltetése, hogy ezen igen veszélyes biztosítási ágban a rosszabb évek terhesebb veszteségei ellen némi fedezetet nyújtson. A díjtartalék 1.100.200 frt 30 krrel szaporodott, úgy, hogy az 1884. évi december 31-én 20.176.592 frt 39 krnyi tekintélyes összeget élt el. Az intézet összes biztosítéki alapjai ezek szerint, a lefolyt évben 1.974.521 frt 94 krrel gyarapodtak és kitesznek részvénytőkékben és készpénztartalékokban 31.490.875 frt 82 kr., mely is, mint azt a közzétett vagyonkimutatás igazolja, teljesen jó értékben van elhelyezve. A tartalékok ily busás gyarapítása mellett is, az intézet abban a helyzetben van, hogy a 315 frittal beüzemelt részvények után 300 frankot vagyis 120 frt aranyban fizet osztalékul. Az intézet üzletének folytonos haladását és tartós fejlődését nagy mértékben elősegíti a már birt biztosító állag. Az elemi biztosítási ágban jövő években esedékes díjkötelezvények 21.066.641 frt 33 krrel mennek, az életbiztosítási ágban pedig 1884. évi december 31-én 33.174.458 frt 78 krnyi tőke volt biztosítva.

Kőfaragó-üzlet nyitás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására, hozni, hogy itt *Pécsett, Indóház-ut 8. sz. házában* saját cüzégem alatt

nyitottam. **kőfaragó-üzletet**

Hosszu évek során át szerzett tapasztalataim által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy **kő, gipsz, márványozás vagy cémentből építészeti diszítéseket, ugy szintén: szobrokat, sirköveket, lépcsöket, párkányokat**

s minden e szakmába vágó készítményeket, legdiszesebben kiállítva a legjutányosabb árért elvállalok.

A n. é. közönségnek becses pártfogását kérve, melyet kiérdemelni mindenkor főbb törekvésem leend, maradok

kiváló tisztelettel

SCHULCZ JÁNOS,
kőfaragómester.

Előfizetésre való felhívás

„Veréb Jankó“

pécsi képes élczlap július—szeptemberi negyedére.

Ücsés jó napot, tisztótt nagyközönség!
Itt a fertály, zsebbe nyulni tessék.
Egy kis utat bejártunk hal'Isten,
De megállni kedvünk éppen ninesen . . .
Kis pénz-mag kö, s ha a publikum ad:
Tovább járjuk a megkezdett utat!

Nehéz az ut; de ki jóra bizza
Ügye-baját: nem retten az vissza.
Ezentúl is velünk tart a gárda,
Mely az utat eddig velünk járta . . .
S hogy ha föl is zúzódik a lábunk:
Minden rossznak a nyakára hágunk!

A fő, hogy a közönség fizessen!
Aztán mi is fizetünk szívesen,
No de ezt már csak tessék ránk hagyni —
A méltókat „kifizetjük“ majd mi,
A hibája kinek mivel ér fel:
Kit öreggel, kit meg apró — élczczel!

Veréb Jankó halad és fejlődik, de nem változik; ezután is az lesz, a ki volt: a nagyközönség mulattatója.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Félévre . . . . . 3 frt
Negyedévre . . . . . 1 frt 50 kr.

A „Veréb Jankó“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

(4-2)

